

Minister Klimatu i Środowiska

DOZE-VIII.050.3.2025.JP
3704881.14797637.11923850
Warszawa, 07-04-2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją Pana Posła Piotra Górnikiewicza w sprawie uregulowania minimalnych odległości biogazowni rolniczych od zabudowań mieszkalnych, nr K10INT8625, proszę przyjąć następującą odpowiedź.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska dostrzega istotną rolę oraz potencjał tkwiący w odnawialnych źródłach energii, w tym w biogazie i biometanie. Rozwój instalacji wykorzystujących biogaz do produkcji energii elektrycznej, cieplnej lub biometanu może stanowić uzupełnienie krajowego miksu energetycznego, co może wpłynąć na zmniejszenie zapotrzebowania na zewnętrzne dostawy paliw, a także pozwoli wytworzyć wartość dodaną w lokalnych społecznościach.

Korzyści z budowy biogazowni jest wiele. Instalacje biogazu stanowią dodatkowe źródło przychodów dla budżetów samorządów lokalnych. Tworzenie tzw. lokalnych łańcuchów wartości dodanej to nie tylko aktywizacja gospodarcza wsi oraz zwiększenie zatrudnienia wśród społeczności lokalnej oraz jednostek gospodarczych branży rolniczej. To również zagadnienia związane z tzw. rozwojem sektora local-content związanymi z zapewnieniem efektywnego wykorzystania i maksymalizacji krajowych zdolności w zakresie techniki i technologii biogazowych i biometanowych oraz posiadanego w tym obszarze potencjału intelektualnego, z uwzględnieniem optymalizacji międzynarodowej współpracy. Równie ważny jest wpływ rozwoju biogazowni na terenach wiejskich na zwiększenie rentowności branży rolniczej i jej innowacyjności oraz obniżenie emisji gazów cieplarnianych w rolnictwie, poprzez prowadzenie produkcji w sposób zrównoważony z większym poszanowaniem środowiska naturalnego. Powstawanie biogazowni przyczynia się do zmniejszenia śladu węglowego produktów rolno-spożywczych, co ma istotne znaczenie w przypadku ich importu. Zaś wykorzystanie ciepła z biogazowni stanowi idealną alternatywę dla ogrzewania przy wykorzystaniu paliw kopalnych.

Poferment z biogazowni stanowi bardzo dobry środek poprawiający jakość gleby i może zastąpić drogie nawozy mineralne produkowane z wykorzystaniem paliw kopalnych.

Odnosząc się do kwestii lokalizacji inwestycji w postaci biogazowni, uprzejmie informuję, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska jest świadome niskiego poziomu akceptacji lokalnych społeczności dla inwestycji w biogazownie. Taki stan rzeczy wymaga odpowiedniej edukacji zarówno po stronie administracji rządowej jak i samych inwestorów. Często brak akceptacji lokalnej społeczności jest wynikiem braku wiedzy na temat tego jak funkcjonują biogazownie – stąd obawa przed wybuchem instalacji, odorem, gryzoniami czy wzmożonym ruchem. Z tym wyzwaniem mierzy się nie tylko Polska, ale wiele państw w Europie. Wzrost świadomości społecznej i edukacja na temat korzyści płynących z wytwarzania biogazu oraz obalenie niepoehlebnych mitów na temat biogazowni mogą przyczynić się do pokonania jednej z głównych barier, które ogranicza rozwój tego sektora, tj. braku akceptacji społecznej.

Powstawanie instalacji biogazowych w Polsce podlega kompleksowej ocenie, która obejmuje szereg procedur administracyjnych, podczas których weryfikowane jest spełnienie przez nie określonych wymogów prawnych dotyczących różnych sfer funkcjonowania. Warto też nadmienić, że biogazownie zaliczają się do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przeprowadzenie tych procedur ma zapewnić efektywną, bezpieczną i zrównoważoną środowiskowo eksploatację tego typu projektów. W przypadku biogazowni, zależnie od jej rodzaju, mowa tutaj o takich procedurach administracyjnych jak między innymi:

1. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
2. Uzyskanie decyzji o warunkach zabudowy, uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (jeśli nie obowiązuje) lub zmiana MPZP (jeśli obowiązujący nie przewiduje lokalizacji danego rodzaju instalacji OZE) lub uchwalenie zintegrowanego planu inwestycyjnego wraz z umową urbanistyczną;
3. Uzyskanie pozwoleń środowiskowych:
 - pozwolenie zintegrowane,
 - pozwolenie na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi,
 - zezwolenie na wytwarzanie odpadów;
4. Uzyskanie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej;
5. Uzyskanie warunków przyłączenia do sieci ciepłowniczej (opcjonalnie);
6. Uzyskanie pozwolenia na budowę;
7. Uzyskanie pozwolenia na użytkowanie;
8. Uzyskanie koncesji na wytwarzanie ciepła (opcjonalnie);

9. Uzyskanie wpisu do rejestru wytwórców biogazu prowadzonego przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa albo Urząd Regulacji Energetyki.

Weryfikacja przebiegu inwestycji i wydawania zgód administracyjnych leży po stronie organów właściwych w danym zakresie.

Proszę mieć na uwadze, że zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.) stroną w postępowaniu administracyjnym jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek, co stanowi podstawę do włączenia się każdego zainteresowanego w proces uzyskiwania administracyjnych zgód dla danej inwestycji. W zależności od rodzaju postępowania, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, strony mogą zwrócić się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, wojewody czy sądu administracyjnego. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Biorąc pod uwagę kwestie planowania i zagospodarowania przestrzennego należy wskazać, że mechanizm konsultacji społecznych przed wydaniem zgody na budowę biogazowni rolniczych pośrednio już istnieje – procedura uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP). Zgodnie z art. 17. ust. 13 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przeprowadza konsultacje społeczne, a następnie wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z tych konsultacji. Uwagi społeczności mogą mieć rzeczywisty wpływ na lokowanie konkretnych obszarów w planie, w tym także terenów pod budowę biogazowni.

MPZP to forma zapewnienia pożądaných kierunków rozwoju miasta czy gminy i zabezpieczenia interesów mieszkańców. Postanowienia MPZP będą wiążące dla potencjalnych inwestorów, mieszkańców i organów administracji publicznej. Narzędzie to nabiera szczególnego znaczenia w kwestii lokalizacji nowych inwestycji, tj. bliskości określonych obiektów od domostw lokalnej społeczności.

Uwzględniając powyższe uprzejmie informuję, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie planuje podjęcia działań mających na celu zmianę przepisów prawa dotyczących lokalizacji inwestycji takich jak biogazownie, w tym wyznaczania minimalnych odległości biogazowni od zabudowań mieszkalnych. Nie planuje również przyjęcia dedykowanych przepisów wprowadzających obowiązkowe konsultacje społeczne przed wydaniem zgody na budowę biogazowni. Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie analizowało wpływu braku określonych

minimalnych odległości biogazowni rolniczych od zabudowy mieszkaniowej na jakość życia mieszkańców oraz na akceptację społeczną dla tego typu inwestycji.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Miłosz Motyka
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów